

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912010451
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7912010451.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. septembra 2013, v trestnej veci proti B. N., obžalovanej pre prečin ohrozovania mravnej výchovy y mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 14.5.2013 sp. zn. 3 T 129/2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.d/, e/, ods.2 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por.
obžalovanú B. N., nar. X.X.XXXX S. Z., bytom
Z., X.. N. Č.. XXX/X,
okr. H.

u z n á v a v i n n o u

- na nezmenenom skutkovom základe s prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák.,

t e d a

- vydala z nedbanlivosti osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 211 ods.3 Tr.zák., § 36 písm. j/, l/, § 38 ods.3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Tr.zák. výkon uloženého trestu je súd podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods.1 Tr.zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 14. mája 2013 sp.zn. 3 T 129/2012 bola obžalovaná B. N. uznaná za vinnú z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

ako zákonná matka maloletej B. G., nar. XX.X.XXXX, žiačky R.G. Š. D. X. G. Č.. X S. Z., v mieste svojho bydliska v Z.Č. zanedbala starostlivosť o povinnú školskú dochádzku napriek tomu, že bola na to viackrát upozornená vedením školy a napriek týmto upozorneniam v školskom roku 2011/2012 do 20.3.2012 mala maloletá B. G. celkovo 295 neospravedlnených vyučovacích hodín.

Za to jej bol uložený podľa § 211 ods.1, § 36 písm.j/, l/, § 38 ods.3 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon jej bol podľa § 49 ods.1 písm.a/a § 50 ods.1 Tr.zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré odôvodnil tým, že konanie obžalovanej podľa jeho názoru naplnilo znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák. Aj keď okresný súd neprijal vyhlásenie obžalovanej B. N., ktorá na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o svojej vine podľa obžaloby a po vykonaní dokazovania jej konanie kvalifikoval len podľa základnej skutkovej podstaty žalovaného prečinu, argumentujúc tým, že počet vynechaných neospravedlnených vyučovacích hodín B. G. nie je možné posúdiť ako závažnejší spôsob spáchania predmetného činu. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že poukázal analogicky na ustanovenie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm.b/ Tr.zák., pri ktorom prečine podľa ustálenej súdnej praxe sa vyžaduje na naplnenie znaku po dlhší čas, doba páchania predmetnej trestnej činnosti viac ako dva roky.

Podľa odvolateľa túto prax o dĺžke času nie je možné aplikovať aj pri prečine ohrozovania mravnej výchovy mládeže a už samotný počet vymeškaných hodín viac ako 200 je potrebné považovať za závažnejší spôsob konania. Už pri takomto množstve vymeškaných hodín sa výrazne znižuje vedomostná úroveň žiaka, tento stráca kontinuitu v štúdiu a dochádza k znižovaniu jeho vzdelanostnej úrovne. Pokiaľ školopovinný žiak nenavštevuje školu, kde získava základné vedomosti a vzdelanie, dochádza tak k jeho ľahostajnému prístupu aj k iným povinnostiam nielen v škole, ale aj v rodine a v živote vôbec. V praxi tak dochádza k neželanému stavu, čo je potrebné zvýrazniť aj kvalifikovanou skutkovou podstatou žalovaného prečinu.

Z vyššie uvedených dôvodov preto okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa čo do kvalifikácie predmetného skutku a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na podklade odvolania okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní potom čo obžalovaná B. N. urobila vyhlásenie o svojej vine v zmysle podanej obžaloby, toho jej vyhlásenie neprijal a vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej a svedkyne O. U. G., ako aj čítaním listinných dôkazov. Na podklade takto vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že obžalovaná B. N. svojím konaním tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku naplnila len znaky prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/ Tr.zák., za čo jej uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorého výkon jej podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

S takýmto právnym názorom súdu prvého stupňa sa nemôže stotožniť ani odvolací súd, a v súlade s argumentmi odvolateľa dospel k záveru, že obžalovaná B. N. svojím konaním naplnila aj znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák.

V teraz prejednávanej trestnej veci nie je možné hľadať analógiu výkladu pojmu po dlhší čas v zmysle ustanovenia § 138 písm.b/ Tr.zák. s prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák. tak, ako to urobil okresný súd.

Podľa § 138 písm.b/ Tr.zák. dlhším časom sa rozumie časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená „intenzitou“ trestného činu, to znamená závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Všeobecne pre všetky prípady nemožno vymedziť, aký čas sa považuje za dlhší. V prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, bude „dlhší čas“ kratší ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou. Podstatné je, že nejde o jednorazovú trestnú činnosť alebo trestnú činnosť krátkeho trvania. Páchanie trestných činov po dlhší čas prichádza do úvahy najmä pri

trestných činoch trvácich, ak páchatel udržiaval protiprávny stav po dobu podstatne dlhšiu, než stačí k dokonaniu tohto trestného činu.

Poukazujúc na vyššie uvedené odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom odvolateľa o dopade vynechávania povinnej školskej dochádzky dcérou obžalovanej B. N., maloletou B. G., ktorá v priebehu školského roka 2011/2012 od septembra do 20.3.2012 vynechala 295 vyučovacích hodín, ktoré nemala ospravedlnené.

Maloletá B. G. toto množstvo vyučovacích hodín vymeškala aj napriek tomu, že obžalovaná B. N. bola opakovane upozorňovaná o vynechávaní vyučovacích hodín jej dcérou.

Takéto množstvo vynechaných vyučovacích hodín, ako bolo v teraz prejednávanej trestnej veci zistené, je potrebné považovať aj podľa názoru odvolacieho súdu za konanie spáchané závažnejším spôsobom, t.j. že znak „po dlhší čas“ tak, ako na to poukazuje v odvolaní okresný prokurátor, bol naplnený. Argumenty odvolateľa si preto odvolací súd v celom rozsahu osvojil a ničím viac ich nedopĺňa.

Toto pochybenie okresného súdu na odvolanie okresného prokurátora napravil odvolací súd, keď napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a uznal obžalovanú B. N. za vinnú z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného prečinu, t.j. podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák.

Obžalovanej B. N. odvolací súd uložil prísnejší trest, než aký jej bol uložený súdom prvého stupňa, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že jej konanie bolo posúdené podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného prečinu.

Odvolací súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu rovnakým spôsobom posúdil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovanej, ako to urobil okresný súd.

Vzhľadom na osobu obžalovanej B. N., keďže predchádzajúce odsúdenia sú s fikciou zahľadania aj krajský súd dospel k záveru, že na jej nápravu nie je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody a účel trestu formou individuálnej prevýchovy a generálnej prevencie splní aj trest odňatia slobody s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.